

V Ljubljani, v petek, dne 20. oktobra 1911.

Naročnina za Avstroogersko: 1/2 leta K 1-80 1/2 leta K 3-50 celo leto K 7- za inozemstvo: " " 2-30 " " 4-50 " " 9-		Redakcija in administracija: Spodnja Šiška štev. 97. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 2 dol. 50 cent.		Oglasnina za 6 krat deljeno petitno vrsto enkrat 15 vin.. — Pri več- kratnih objavah primeren popust.	
Leto I.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.	Naročnina za dijake 5 kron.	Štev. 35.	

Iz zlate dobe davnih dni.

Slovanska skupina „Ljubljanskega Sokola“ leta 1890.

1. Antonietta Golian. 2. E. Leustik. 3. Ig. Druškovič. 4. Julija Lenarčič. 5. Jela Logar. 6. Anton Dečman. 7. Marjana Souvan. 8. dr. V. Gregorič. 9. Ana Majzelj. 10. A. Trstenjak. 11. I. Skale. 12. Franja Gregorič. 13. Fr. Tekavčič. 14. Urb. Zupanc. 15. Tinica Druškovič. 16. M. Gerbičeva. 17. Daneš. 18. F. Ferlinc. 19. R. Berčič. 20. Paul Lozar. 21. L. Foerster.

Po petnajstih letih.

Novela. Spisal L. Braun. — Poslovenil Ad. S.

Na rodovitno ogrsko ravnino je sijalo vroče julijsko solnce. Na polju ni bilo nikjer videti žive duše, ker nikdo se ni hotel brez potrebe izpostavljati žgočim solničnim žarkom. Tudi na majhni železniški postajici ki je bila skrita med žitnim in koruznim poljem, je bilo tiho in mirno, kakor da bi bilo vse izumrlo. Promet na tej progi je bil malenkosten in par uradnikov, ki so samotarili na postajici, je živelo mirno in idilično.

Postajico so napravili vsled kompromisa. Vsak graščak jo je hotel imeti pri svojem gradu, in da se ne zamerijo nobenemu in da ustrežejo vsem, so jo napravili v sredini polja. S tem pa se je vlada zamerila vsem, in iz maščevalnosti so se posluževali železnice veleposestniki le v skrajni sili.

Kako so se torej začudili železniški uslužbenci, ko je nekega dne izstopil mož, ki je bil gosposko oblečen. Imel je kakih 40 let. Namesto črevljev, je imel lahke šolne, svetlo obleko in širokokrajen klobuk. Obraz mu je bil zagorel.

Pred postajico je stala kočija, in tujec je stopil h kočijažu in vprašal: „Ali ste fujaker?“

Kočijaž, močen kmečki fant, ga je debelo pogledal ter odgovoril: „Kočijaž sem, a voz ni moj, temveč gospoda oskrbnika.“

„Ali ne vozi poštni voz od tod v bližnjo vas?“

Fant je odkimal z glavo; najbrže ni razumel tujca. Na obrazu tega pa se je pojavila senca nevolje.

„Ali je to Selhov“, vpraša zopet in pokaže stolp neke vasi, ki se je videl iz daljave izmed koruze in pšenice.

„Ne, to je Belica, — Selhov je tam“, odgovori fant in pokaže z roko proti zapadu, kjer je bil nizek griček.

„Ali je daleč tja.“

„Eno uro hoda.“

„Bom pa šel“, odgovori potnik po kratkem premisleku. Ko se pa obrne, zapazi mladega moža v lovski obleki, ki je med tem prišel h kočiji.

„Če hočete v Selhov“, pravi prijazno, „se lahko peljete z menoj. V vozu je za dva prostora dovolj.“

Tujec ga je ogledoval od pet do glave ter odgovoril: „Hvaležno sprejemam vašo prijazno ponudbo. Izkažete mi res veliko uslugo, kajti v tej vročini hoditi eno uro daleč, pač ni prijetno.“

„Gotovo da ni“, se je smejal oskrbnik. „Ko bi ne bil jaz po opravih slučajno tukaj, bi pač morali peš iti. — Prosim, vstopite, odpeljeva se takoj, če Vam je prav tako. Če imate kaj prtljage, gre Mihel po njo.“

„Nimam, ker vzamem na potovanje le najpotrebnejše s seboj.“

„Tem bolje! Torej se lahko odpeljemo. Mihel, pozeni!“

Konji so potegnili in kočija je zdrčala po slabi cesti naprej. Potnik je ogledoval nem nekaj časa oskrbnika, potem pa okoli. Oskrbnik pa se je napravil udobno. Srajco si je pri vratu odpel, odložil suknjo in klobuk ter si hotel zapaliti cigaro.

„Ali vam smem ponuditi? Niso sicer kaj posebnega te smotke, a za dolgočasno vožnjo po enolični ravnini so dobre.“

„Hvala!“ je odgovoril tujec, „prosim vas pa, da bi prej vi poskusili moje

smotke. Prinesel sem jih sam iz Havane s seboj in jamčim za njih pristnost.“

„O, to pa jako rad sprejem! Vi pač pridete iz Amerike, če smem vprašati?“

„Da, iz Brazilije.“

„Saperlot, to ste pa že videli dosti sveta“, se je začudil oskrbnik in si nažgal smotko. „Brazilija — lepa dežela to — kaj ne, posebno za poljedelce? Kako dolgo ste bili tam?“

„Petnajst let.“

„No, to ste pa mnogo izkusili! Petnajst let! — Pri nas je pa še vse po starem, graščaki imajo vso zemljo, kmetje pa so, če mogoče še neumnejši kakor so bili. Kaj ne Mihel?“

„Da, gospod oskrbnik!“

„Vidite?“ se je smejal oskrbnik. „Fant gotovo ni razumel o čem sva govorila, pritrđi pa, ker smatra za dolžnost, da mo'ra svojemu predpostavljenu vse po-

„Hvala Bogu, da ne! Moja zibel je tekla ob avstrijski meji. Sicer pa oprostite, prosim, da se še vam niti predstavil nisem. Moje ime je Pavel Vencel, oskrbnik ali nadzornik graščine Selhov.“

„In jaz sem Josip Majer.“

„Majer?“ je ponovil oskrbnik ter pogledal tujca, „pa niste sorodnik učitelja Majerja v Selhovu.“

„Sem, brata sva.“

„Tako, res!“ je nevoljno rekel oskrbnik ter jezno puhnil oblak dima v zrak.

„Oprostite“, je dejal čez nekaj časa, „moje obnašanje se vam zdi čudno. Nočem vas žaliti, a povem vam kar, da z učiteljem Majerjem nisva prijatelja. Povedal sem vam to kar, da ne bo kakega nespozumljenja.“

Tujca nikakor ni užalila odkritosrčnost in vprašal je mirno: „Bilo bi vam torej neprijetno, če bi mi povedali to ali ono o mojem bratu?“

„Nikakor ne. Nisem sovražnik vašega brata, le najina značaja sta različna. Le vprašajte, odgovarjal vam bom, kar vem. Menim, da hočete obiskati brata.“

„Tako je; prvokrat po petnajstih letih. Kako mu je?“

„Še precej dobro. Služba je ena najboljših v vsej okolici in ker se ravna po željah gospode v gradu, kar je tukaj najvažnejše, izhaja dobro. Kar se mi ne zdi prav je, da na mesto da bi ljudstvo izobraževal in vzgajal k samostojnosti, pomaga onim, ki ga drže v oklepih suženjstva. In to se mi ne dopade. Kot graščinski oskrbnik bi sicer ne smel tako govoriti, pa oprostite mojo odkritosrčnost.“

Majer je prikimal, kot da se nikakor ne čudi besedam, ki jih je baš slišal.

„Ali še živi njegova žena in kako so se razvili otroci“ je vprašal dalje. „Ko sem odpotoval imel je tri hčerke.“

„Tri hčerke, res. Najstarejša je v Pešti vzgojiteljica, druga je pa doma. Zunanje in po značaju je podobna očetu, najmlajša pa —“ obtičal je v svojem govoru in si prižgal smotko, čeprav je gorela. Postal je rdeč ter nadaljeval: „Je pa podobna materi ali pa tudi ne, kakor že pač je. Nekaj čisto posebnega je, kakor da da ne spada v rodbino.“

„Jerica — kaj ne?“

„Da, tako ji je ime. Imela je žalostno mladost“. Ko je bila stara pet let, se ji je vnelo koleno in ležala je leto dni. Ko je ozdravela, je šepala. Sicer se ne pozna veliko ...“

„... a šepa še sedaj“, je dejal Majer.

„Da, pa čisto malo in domači jo gledajo postrani kakor, da je sama kriva. Pridna in ljubezniva pa je kot angelj in ne sodi med ljudi, med katerimi živi. Ko jo spoznate, mi boste pritrđili.“

Majer je pogledal postrani mladega oskrbnika in se nasmehljaj.

„Radi bi pač presadili skromno vijolico v boljo zemljo.“

„Da, res! To bi, če bi mogel“, je dejal Pavel, „odkrito vam povem, da je le vaša nečakinja, kar me zadržuje v tej divji deželi. Ko bi nje ne bilo, bi bil že kedaj odšel, kajti človek pač težko vzdrži med temi odurnimi ljudmi. Graščaki ne poznajo družega kot veselice, pijančevanje, lov in kvartanje. To je ves njih „duševni“ užitek! In pri tem zatirajo ljudstvo, ki stoka pod bridkim jarmom.“

(Dalje.)

Fr. Bonano v pristni starotržaški narodni noši.

trđiti. Tu imate kar primer, kako neumno je še naše ljudstvo.“

Tujec se je nasmehljaj.

„Ker poznate ljudi, kakor vidim, ali bi mi hoteli nekaj povedati o osebah, ki me zanimajo?“

„Če jih poznam, z veseljem. — Vaša smotka je izborna“, je odgovoril oskrbnik in se naslonil udobno v kot ter kadil z užitkom.

„Moje smotke so vam na razpolago, prosim kar poslužite se“, je dejal tujec prijazno.

„Hvala lepa! Povejte, ali se vam mudi?“

„Nikakor ne.“

„Potem naj kočijaž počasi vozi, da se moreva lažje razgovarjati. Ne verjamete, kako prijetno mi je, da se morem zopet enkrat pogovarjati s pametnim človekom. Tukajšnji ljudje — na, sicer jih boste pa že spoznali, če boste dalj časa tukaj.“

„Vi pač niste tukaj rojeni?“

Slovenski skladatelj: Benjamin Ipavec,
roj. 1829, umrl 1908.

Slovenski skladatelj: Gustav Ipavec,
roj. 1831, umrl 1908.

Iz zlate dobe davnih dni

(Slika na naslovni strani.)

bi lahko rekli z ozirom na današnje razmere, a vendar je tega komaj 21 let. Leta 1890. je priredil ljubljanski Sokol v Narod. domu v Ljubljani veselico, katere središče je bila „slovanska skupina“, ki jo priobčujemo na naslovni strani. Takrat še ni bilo strankarskih razprtij, temveč je družilo vse iskreno narodno navdušenje. „Slov. Narod“ iz leta 1890 poroča o tej veselici Sokola, da so se po polnoči „slovanska skupina“ in nekateri odličnjaki zbrali v steklenem salonu, kjer so se vrstile naptnice in navdušeni govori. Govorili so takratni starosta g. Ivan Hribar, potem dr. Hudnik, dr. V. Gregorič i. dr. — Takrat so se navduševali in tudi delovali za sveto narodno stvar vsi brez razlike, a dandanes?

Kratka je doba 21 let, a koliko se je izpremenilo v teh par letih!

Obljubljenih nam je še več slik iz prejšnjih časov, n. pr. slika ustanoviteljev in prvih članov „Južnega Sokola“, kakor se je imenovalo prvo sokolsko društvo v Ljubljani in ki ga je vlada razpustila pred cirka 50 leti. Če ima kdo še kako znamenito sliko, naj nam jo vpošlje, prosimo, da jo priobčimo in tako otmemo pozabnosti. Slike vrnemo.

Dr. Benjamin in dr. Gustav Ipavčev večer. Pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ je hotelo ponuditi slovenskemu občinstvu šopek skladb obeh skladateljev, katerih melodijozne skladbe so prešle narodu v

meso in kri. Za 15. t. m. je bil napovedan koncert v „Narodnem domu“ s sodelovanjem solistinje ge. Jeanette pl. Foedrans-

Ob trgovci: Vesela družba.

Fot. Jakše.

pergove in operetnega tenorista g. Ljubiša Iličiča. Ker pa so te skladbe, ki jih je iz-

rožo“. Povsod so jo peli, povsod jo pojo še sedaj?! Ali pa: „Iz stolpa sem, mi zvon doni?!“ Dekleta so pa najraje poslušala: „Kje so moje rožice“, in jo tudi rade prepevale. „Slovenec sem“ se poje povsod, nešteto krat, saj jo pojo vsi slovanski narodi na pamet.

Pri večjih proizvajanjih svojih skladb, kakor: „Kdo je mar“, opereti „Tičnik“ in pri premieri opere „Teharski plemiči“ je bil vedno navzoč ali pa je sodeloval sam.

Nepobitno dejstvo je, da so zasluge pokojnih bratov Ipavcev za slovensko glasbo, posebno za petje neprecenljive. Njune pesmi, sicer preproste, so vzkipele iz src, navdušenih za narod, zato tudi segajo v srce drugim, ki so še slovenskega srca in čuta.

Za Vsesvete priobčimo serijo slik „Naši grobovi“ in prosimo, da bi nam blagovolili poslati slike grobov in nagrobnih spomenikov znamenitih naših mož in žen.

VII. umetniška razstava v Ljubljani. Te dni se je otvorila v umetniškem paviljonu R. Jakopiča VII. umetniška razstava. Razstavili so svoje umotvore gg. L. Dolinar, P. Gustinčič, M. Rašica, A. Sever in A. Štefci. Razstava vsebuje 87 števil in

Prva slovenska vinska trgovina na Koroškem v Svetni vasi. 1. Val. Šlemič, 2. Simon Šuran.

dasi je to v razmerju s prejšnjimi razstavami, kjer je razstavni katalog vseboval 150 do 300 števil, dokaj reducirano, je še 87 števil vsekako mnogo. Občinstvu, ki poseja razstavo, množina razstavljenih proizvodov vrlino in lepoto tega ali onega umotvora zmanjšuje, ker mu jemljejo drugi številni proizvodi pravi vtisk.

G. Štefci je razstavil 57 proizvodov, a mnogi izmed teh 57 bi lahko izostali, kar

bo dosegel popolno slavo umetnika svetovne slave.

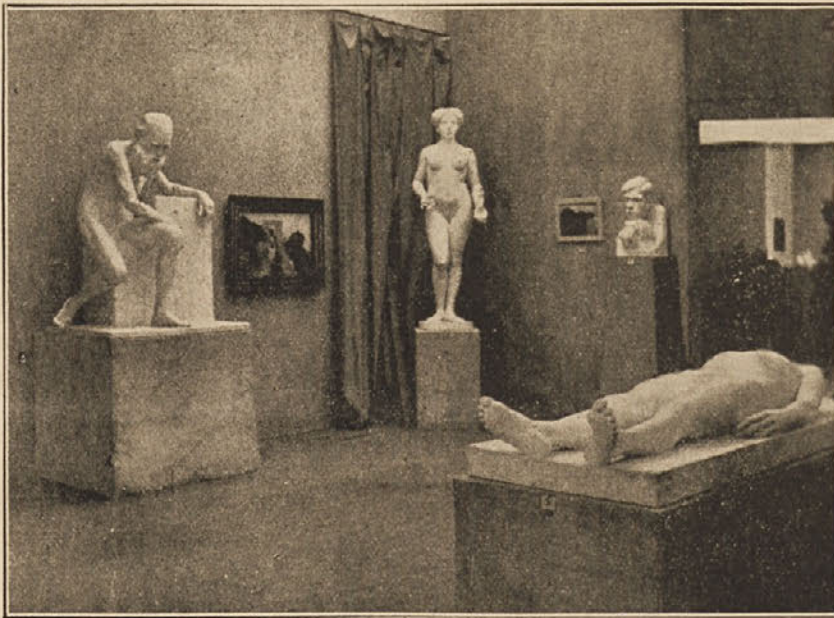
Splav na Savinji. Odkar so vpeljali železne ceste je plovba po rekah ponehala, le les in drva iz gorskih krajev se še spravljajo kot splavi po vodi. Po Dravi in Savinji ter drugih rekah plovejo številni splavi z drvmi in deskami tja do Belgrada. Naša slika nam kaže tak splav na Savinji.

usahnili vse zanimanje za njo. Italijani so zavzeli mesto Tripolis ter „izbojevali“ par „zmag“ in zaplenili par turških ladij, Turki pa par italijanskih. — To je vse dosedaj.

Slike Prešerna, Gregorčiča in Jurčiča so v delu in se bodo začele v 7—8 dneh razpošiljati. Opozorjamo ponovno na razpis nagrade: slike Prešerna, Gregorčiča in Jurčiča. Tudi knjig imamo še na razpolago,

VII. umetniška razstava v Ljubljani A. Štefci. Žena.

VII. umetniška razstava v Ljubljani: A. Štefci: Zamišljeni starec, Zmagovalka in Kristus. Med slednjima je Dolinar Lojzejev „portret“.

bi bilo vsekako boljše. Reliv „Bog Oče“ je ponesrečen, istotako „Lastni portret“ in „Maska“; dober pa je reliv „Moj oče“, „Rešitelj“, „Pri kopanju“ in „Molitev“.

G. A. Sever je umetnik resnega stremjenja. Njegove bronaste plakete so simpatična dela, zlasti „Slepec“ in „Starka“. G. A. Sever je razstavil eno tablo s petimi plaketami.

G. M. Rašica je razstavil 15 slik. Med temi je „Dubrovniški čas“ umetnina, „Nedelja“ je tudi prav čedna, a bi bila še lepša brez figure. Tudi „Olive na Lokrumu“ in „Cerkev med cipresami v Lapadu“ sta lepi.

Trgatev. Letošnje leto se bo imenovalo še vrsto let. In za to „slavo“ se ima leto 1911 zahvaliti izborni vinski kapljici. Povsod, kjer ni pobila toča, bo vino močno, da bo, kakor se je neki Središčan izrazil „hitalo nas krez grabe“. V trgatvi je veselo in na čast moštu in novemu vinu, katerega bo krstil sv. Martin, se vrše vesele pojedine. Naša slika nam kaže družbo po trgatvi na Dolenjskem, druga pa pripravljanje prašiča na ražnju za večer.

Prva slovenska vinska trgovina na Koroškem. Vse, kar se vrši med Slovenci ob mejah, vsak gospodarski pojav in napredek nas razveseli. Tako prinašamo danes sliko prizor pred vinski kletjo gospoda Valentina Šlemiča, v Svetnivasu, ki jo ima v najemu g. Simon Šuran. Njegova trgovina se vkljub nemškutarski konkurenci dobro razvija.

kdor jih želi kot nagrado za pridobivanje novih naročnikov, jih lahko dobi. Pridobivajte nam novih naročnikov! Razširjajte „Slov. Ilustrovani Tednik“!

Vičanski Škerlec. Na Štajerskem že dolgo vrsto let deluje za povzdigo kmetijstva vrl mož, ki zasluži, da se ga spominjamo tudi v „Slov. Ilustrovanem Tedniku“. Ni to kak učen gospod, temveč preprost kmetovalec je, ki si je s samoizobrazbo pridobil obširno znanje, ki mu je prineslo obilo sadu. Ubog, reven kočar nekdanj, ki je bil zadolžen, je danes premožen kmet in pridobil si je blagostanje s tem, da je ne le marljivo, temveč pred

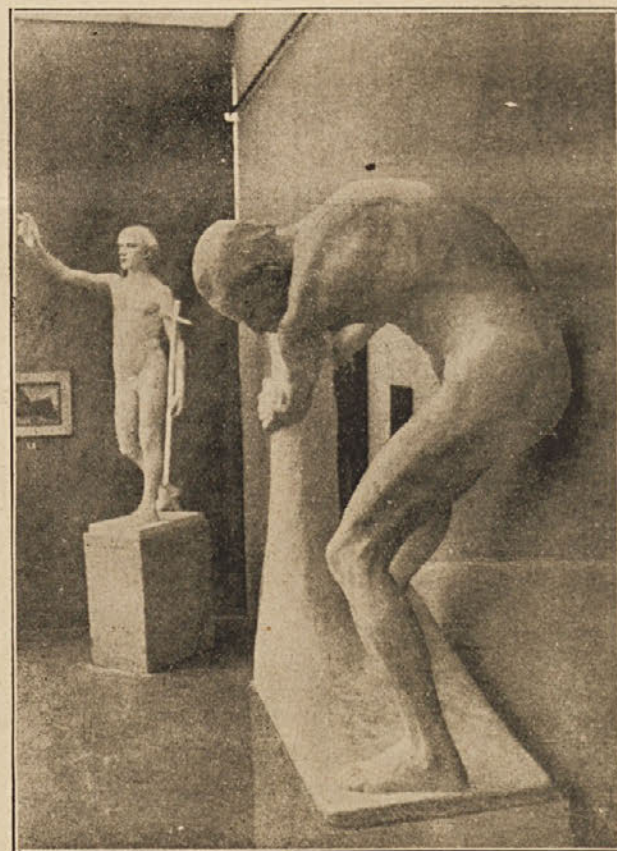
VII. umetniška razstava v Ljubljani: A. Štefci: Molitev (1), Merkur (2), Starec (3). — P. Gustinčič: Znamenje na Krasu (4).

G. P. Gustinčič ima osem slik. Krasno je „Jutranje solnce“ in „Znamenje na Krasu“. G. Gustinčič je umetnik in bo gotovo še dosegel lepe uspehe.

Mnogo čuta in resnobe diha iz umetnin kiparja Dolinarja. Roke na portretu so kakor žive. Istotako je poln življenja portret št. 3. Če bo na polju umetniškega stremjenja napredoval tako kakor dosedaj,

janski, prinašajo dolgovezna poročila ter iščejo senzacij, da je že naravnost smešno. Po cele strani največjega formata napolnjujejo nekateri listi z vestmi z bojišča, a čitatelj ne najde „vesti“, ki bi res kaj poročala z bojišča. To pač ni vojska, kakršno si navadno ljudje predstavljajo in torej bo kmalu

Italijansko turška vojna. Časniki, posebno italijanski,

VII. umetniška razstava v Ljubljani: A. Štefci: Težak in sv. Janez Krstnik.

Ob trgatvi na Dolenjskem: Pečenje prašička na ražnju.

Fot. Jakše.

Ob trgatvi na Goriškem: Počitek po delu.

Fot. Smrekar.

vsem, ker je razumno obdeloval svoja polja. In ta mož je po celem Spod. Štajerskem dobro znani Vičanski Škrlec. „Dokler sem delal le s svojima rokama“, je nekoč dejal, „se je hudo godilo meni in moji družini, odkar sem pa začel uporabljati pamet, ni več bede pri nas.“ In da bi naučil tudi svoje tovariše kmete razumnega racionalnega kmetovanja, prireja g. Škrlec po Štajerskem predavanja o svojih obilnih izkušnjah.

Rodil se je l. 1869 v Savcih pri Ormožu in je dovršil le dvorazredno ljudsko šolo. Bil je mnogo let hlapec pri svojih starših, a ko je imel 21 let, je moral radi nekih razprtij po svetu. Pozneje se je vrnil in oženil in z ženo sta kupila po ceni neko zelo zanemarjeno posestvo v Vičancih pri Veliki nedelji, na katerem ni bil nobeden posestnik dolgo, ker ni mogel shajati.

Ker s samim trdim delom rok ni bilo mogoče izboljšati posestva, jel je Škrlec prebirati gospodarske knjige in članke, iz katerih se je mnogo naučil in tudi — uporabil. Izboljšaval je zemljišče in poprijel se je sadjereje. Posestvo, prej puščavi podobno, brez sadnih dreves, je danes vzorna kmetija, ki jo kinča cela množica sadnega drevja. Napravil si je drevesnico v zelo

prej nerodovitnemrodu. — Prepričal bi se pa vsak tudi o potrebi in koristi umetnega gnoja, ki ga razume Škrlec prav dobro uporabljati.

Gotovo je jako hvale vredno, da je Škrlec z lastnimi močmi brez vsake tuje pomoči v teku 18 let uredil iz zanemarjenega posestva vzorno kmetijo, urejeno po modernih gospodarskih principih. In to vse potom samoizobrazbe in lastnimi poizkusi. Kaj zamore trdna volja in razum, nam je zgled Vičanski Škrlec. — Samo tarnanje o slabih časih, daje le izpričevalo o lastni nerazumnosti in lenobi, treba je racionalnega dela, treba je zemljo razumno obdelovati, pa pustiti staro kopito. Ko bo vsak slovenski kmet toliko napreden v svojem gospodarstvu, kakor je Vičanski Škrlec že danes, naše kmetijstvo ne bo več v tako obupnem stanju kakor je žalibog še.

Zelimo, da bi g. Škrlec še dolgo tako plodonosno deloval sebi v prid in drugim v zgled!

Drobiž.

Vsaka pametna in zavedna slovenska gospodinja upošteva predvsem dobro in obnem domače

blago. Tako blago je Kolinska kavna primes, ki je edini pristno domači in najizvrstnejši kavni pridatek. Zaradi svojih izbornih lastnosti in zato, ker je domačega izvira, se je Kolinska kavna primes vdomačila že v vsaki slov. hiši.

Kaj to? „Jaz sem pa danes dobil novega brateca“, se je pohvalil Ivan. — „Kaj to?!“ mu odgovori Mirko zaničljivo, „ampak jaz sem dobil danes novega ateka.“

Pomagat si je znala. Kanterburški škof je nekoč v Londonu na izprehodu zagledal deklico, ki je pri velikih železnih vratih stala in željno gledala na kljuko. „No, mala, ali ti naj odprem?“ jo vpraša in ko deklica pokima, ji odpre in reče: „Sicer pa je zelo lahko od-

preti, kaj ti nisi mogla?“ „O ja“ odgovori deklica ter hitro smukne skoz vrata, „pa kljuka je danes sveže pobarvana.“

En sto dreadnoughtov (t. j. velikanskih ladij) je dandanes gotovih oziroma v delu. Imajo jih pa: Angleška 32, Nemčija 21, Zedinjene države 12, Japonska 7, Avstro-Ogrska, Italija, Rusko in Francija vsaka po 4, Brazilija in Španija po 3, Argentinijska, Turčija in Čile po 2. Admiral Mirtl je izračunal, da stane vsak dreadnought toliko, da bi se nasitilo 13 milijonov ljudi en dan. Od vseh sto teh velikanskih bojnih ladij bi se torej lahko preskrbelo z živim za en dan 1300 milijonov ljudi, to je več kakor imata Amerika in Azija skupaj prebivalcev. Pa še najkdo reče, da vojska ni draga reč!

Vičanski Škrlec.

2460 m nad zemljo. Zrakoplovec Mahier je dosegel rekord v višini; vzletel je s svojim zrakoplovom 2460 m visoko. Vzlet navzgor je trajal 1 uro, navzdol pa le 11 minut.

Dragocenosti prejšnjega sultana Abdul Hamida, ki so cenjene na 7 milijonov kron, se bodo koncem oktobra t. l. v Parizu na dražbi prodale. Izkupilek dobi turško vojno ministrstvo za kritje izrednih izdatkov. No, sedaj za vojno bo jim baš dobro došlo.

Otroški vozički numerirani. Magistrat mesta Neurupin je zapovedal, da morajo imeti vsi otroški vozički na vidnem mestu pritrjeno tablico s številko, ki se dobi pri policiji.

Na Kitajskem so velikanske povodnji. Vse reke so preplavile polja in mesta. Utonilo je nad 50.000 ljudi, škoda pa znaša nad 30 milijonov.

Splav na Savinji.

Fot. Smrekar.

velikem obsegu in v kateri ima vsako leto po več tisoč lepih sadnih dreves za prodati. — Priporočanja je vredno, da si vsak posestnik ogleda, kako obdeluje Vičanski Škrlec svoje njive, posejane s strojem, nove brežne travnike na

Cementne, opečne, stenske, ali na volenu, materiala.

Krajska betonovska tovarna, Pisarna, delavnice in skladišča na Tržaški cesti. Telefon števil. 296.

Krajska betonovska tovarna, Pisarna, delavnice in skladišča na Tržaški cesti. Telefon števil. 296.

40 milijonov kron za turško mornarico? Indijski list „El-Muasam“ poroča: „Ko bo šel sultan Mohamed V. na božjo pot v Meko, šlo bo istočasno tudi en milijon indijskih mohamedanov tja na božjo pot in vsak bo daroval po 2 turška funta (= 40 kron) za turško mornarico“.

Prvi zrakoplov, ki je današnjim bil podoban, je baje napravil jezuit Franc Lona 1670. leta. Iz velikih kovinskih krogel je izpumpal zrak in na krogle je z vrvmi obesil ladjico, ki so jo krogle vzdignile v zrak.

Od nežno-lepih Hrabroslav Volaričevih skladb še ima njegova vdova gospa Franciška Volaričeva v Šiški pri Ljubljani v zalogi še nekaj komadov XII. zvezka, ki vsebuje krasni skladbi za ženski dvospev in klavir: 1. Divja rožica, 2. Slovenskim mladenkam. Cena zvezku 1.50 K. Opozorjamo pevsko društva i. dr., da si naroče ta zvezek.

Slovenska zrakoplovca Kjuder in Renčelj sta razstavila v areni „Narodnega doma“ v Ljubljani svoj zrakoplov, katerega sliko smo priobčili predzadnjič. Opozorjamo na inserat.

Sklicujte se pri nakupovanju na Slovenski Ilustrovani Tednik!

Kako nastane vročinska kap? Vročina minulih dni je pobrala v raznih krajih ogromno število žrtev. Kako nastane vročinska kap? Človeško telo proizvaja z zavživanjem hrane toploto. Kar je je preveč, zapuša telo na razne načine, ponajveč z izparivanjem potu, ki ohlajuje telo. Če je ob hudi vročini ovirano ohlajevanje telesa, se pojavi slabost, časi tudi smrt. Najnevarnejša je soparna vročina, prenasajena z vodenimi hlapovi, ki ovira izparivanje potu in s tem ohlajevanje telesa. Če še vetra ni, je možnost ohlajevanja še manjša, v telesu nastane previsoka toplota, ki udari na osrednje živčevje. V takem slučaju je treba odstraniti vse, kar zvišuje telesno gorkoto in bolnika je treba položiti na hladen prostor, da se omogoči izhlapevanje potu. Če ne, nastopi vročinska kap. Bolnik omedli in srce utriplje počasneje. Vsled tega poneha redno kroženje krvi in žile se prenapolnijo s krvjo. Bolnik, ki izgubi zavest še pred katastrofo, obleži z odprtimi očmi. V večini slučajev je rešitev možna. Če pa telesna toplota prekorači skrajno višino nastopi nagla smrt.

Modni salon Ozmec Pepina

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 4.

Bogata zaloga vsakovrstnih damskih in otroških klobukov. Žalni klobuki vedno v zalogi.

Ivan Millonig

Trst, Via Caserma 14

Trgovina delikates in kolonijal. Razpošilja od 5 kg naprej: Riž, kava, čaj, rum i. t. d.

Christofov učni zavod

prredi od 1. novembra t. l. naprej poučne večerne tečaje za gđe, prodajalce, blagajničarke, vajenke itd. v računstvu, dopisovanju, strojepisju itd. Šolnina neznanca. Oglasi se sprejemajo vsak dan od 2. do 3. ure popoldne v Sodni ulici 2. Na zavodu se bodo vršila tudi razna poučna strokovna predavanja.

Slovenski brivec

v Trstu

ANTON NOVAK

v ulici Sette Fontane 13 se toplo priporoča vsem tržaškim Slovincem za obilen obisk. Brivnica moderno higiensko urejena.

:: Postrežba točna, ::

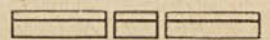
Kaj je Krizmin?

Krizmin je garantirano najboljša pasta za svetlolikanje perila. Krizmin je moj lastni izum in ga izdelujem samo jaz ter garantiram za najlepši in hitro doseženi lesk. Krizmin varuje perilo, da se hitro ne umaže in raztrga. Svetlolikanje s Krizminom je zelo lahko. — Pošljite 50 vinarjev (lahko v pisemskih znamkah) pa bodele dobili brez vseh drugih stroškov in tudi poštnine prosto eno škatljo Krizmina (s porabnim navodilom), ki zadostuje za približno 100 kosov perila.

J. Krizman, Ljubljana, Mestni trg.

Bukova drva

zrezana na 60 cm dolga polena in zložena v sežensko skladišče, dalje drobno razcepljena je- lova in bukova drva 20 cm dolžine in zvezana v okrogle butarice 50 cm v premeru dobavi najceneje v poljubni količini prosto postavljena do hiše v Ljubljani: Leva grofa Auer-sperga gozdarski in upravni urad v Namrš-lju, p. Studenec-Ig pri Ljubljani. — Blago se lahko naroči po pošti ali pri hišniku v Gospodski ulici št. 15.

Potrebujem

mlinarja

ki lahko položi 4000 K kavcije. Kavcija se bo obrestovala po 6 do 7%. Išcem tudi kompanjona z 10.000 do 20.000 K. Poudarje na Janez Špes v Mariboru, nasproti artilerijske vojašnice.

Kdor se hoče bolečin v pljučih, vratu in goltancu, če so še tako trdovratne ali pa astme, če je še tako stara in se zdi neozdravljiva, rešiti enkrat za vselej, naj se obrne na A. Wolffsky, Berolin N., Weissenburgerstr. 79. Tisoče zahvalnih pisem. Brošura zastoj

F. K. Kaiser

puškar v Ljubljani, Šelenburgova ulica št. 6, priporoča svojo bogato zalogo raznovrstnih pušk in samokresov, lovskih potreščin, vseh del koles (biciklov) kakor tudi umetnalni ognj po najnižjih cenah. Popravila pušk, samokresov in biciklov točno in solidno. Cenovnik zastoj in poštne. :: prosto. ::

M. Mulley, Ljubljana

Dr. B. Ipavic

(ženske bolezni) zopet ordinira v Ljubljani, Zaloška cesta.

Najboljše, najzanesljivejše pariške novosti,

kakor tudi izdelovanje vseh vrst chirurgičnih bandaž, kakor kilnih pasov z ali brez peresa, trebušnih obvez, suspenzorijev itd., pokončne držaje, umetne ude in druge aparate proti telesnim poškodbam po zdravniškem predpisu priporoča

po nizkih cenah bandažist in rokavičar
FRANC PODGORŠEK
Maribor, Burggasse št. 7.

Opeko

najboljše vrste, zlasti zarezno in navadno strešno in vsakovrstno drugo opeko, kupite dobro in po ceni samo pri slovenski tovarni za glinske izdelke :: v Raču. :::

Kupujte le najpopolnejša pisalna stroja

Smith & Bros
UNDERWOOD

Brezobvezno razkazovanje! Ceniki franko.

The Rex Co. Ljubljana, Šelenburgova ul. 7.

Dobra tehnična moč

je na razpolago.

Sprejema dela na dom in gre tudi v kako tehnično pisarno. — Pisma na upravo „Tednika“.

Pristen dober brinjevec se dobi pri L. Šebeniku v Sp. Šiški pri Ljubljani.

TEODOR KORN

kleparstvo, krovstvo in vpeljava vodovodov, Ljubljana, Poljanska cesta 8. Izvrševanje vsakovrstnih kleparskih del ter pokrivanje streh z angleškim, francoskim in tuzemskim škrljem, z asbest-cementnim škrljem (Eternit) patent Hatschek, z izbočeno in ploščnato opeko, lesnocementno in strešno opeko. Vsaka stavbinska in galanterijska kleparska dela v priznani solidni izvršitvi. Poprave točno in ceno. :: Proračuni brezplačno in poštne prosto. ::

Občinska hranilnica

v Drnišu v Dalmaciji

sprejema

hranilne vloge

od K 2.— do K 100.000.—

proti 5% obrestovanju, ter povrača zneske do K 5000 brez odpovedi, zneske do K 20.000 proti prijavi 8 dni, večje zneske po dogovoru. — Za polletno izplačevanje obresti izdaja na zahtevanje obrestne knjižice. Dopisovanje v slovenskem in hrvaškem jeziku.

Za varnost hranilnih vlog in njih obrestovanje jamči občina Drniš.

Tržaški Slovenci!

Poslužujte se edino slovenske zlatarne in urarne v Trstu, Vašega rojaka, podpornika nar. društev

Vekoslava Povha

v ulici del Rivo št. 26 (pri sv. Jakobu.) Postrežba točna, cene nizke, izbera velikanska. Ceniki franko.

Največja zaloga oblek

za gospode in dečke, ter konfekcije za dame in deklike.

Cene zelo nizke.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič

Ljubljana, Mestni trg št. 5.

PRESENETLJIVA NOVOST!

600 komadov samo 4 krone.

Krasna pozlačena 36 ur idoča precizijska anker ura z verižico, natančno regulirana, za kar se jamči 3 leta ena moderna svilen kravat za gospode, trije komadi najfinjših žepnih robcev 1 krasen prstan z imit. žlahtn. kamnom, 1 cevka za smodke z jantrom, ena elegantna ženska broška (novost) eno krasno žepno toaletno ogledalce, ena usnjata denarnica, en žepni nož, en par manjših gumbov, 3 naprsni gumbi, vse double zlato s patentiranimi kaveljčki, en srčan album za podobe s 36 podobami najkrasnejšimi celega sveta, 5 šaljivih predmetov, velika veselost za staro in mlado, en jako praktičen spisovnik za pisma, 20 dopisovalnih predmetov in še čez 500 uporabnih predmetov, ki se v hiši ne morejo pogrešati. Vse skupaj z uro, ki je sama vredna tega denarja stane samo 4 krone.

Pošlje se po povzetju potom centralne razpošiljalnice

F. Windisch Krakov št. T/22

NB Za neugajajoče denar nazaj.